

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Canones de sanctissimo Pœnitentiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

da Vnctione, quantum ad ea, que huius Sacramenti substantiam perficiunt, obseruat, quam quod Beatus Iacobus prescripsit. Nec verò tanti Sacramenti cōtemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus sancti iniuria esse possit.

Hæc sunt, que de Pœnitentiæ, & extreme Vnctionis Sacramentis hæc sancta œcumenica Synodus profitetur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda, & tenenda proponit. Sequentes autem Canones inuiolabiliter seruandos esse tradit, & asserentes cōtrarium perpetuò damnat, & anathematizat.

DE SANCTISSIMO

Pœnitentiæ Sacramento.

CANON I.

Si quis dixerit in Catholica Ecclesia a Pœnitentiæ Sacramento non esse verè, & propriè Sacramentum, pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandis, à Christo Domino nostro institutum, anathema sit.

a sup. ca.
.. de pœ.

CANON II.

Si quis Sacramenta cōfundens, bipsum Baptismum, Pœnitentiæ Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint, atque ideo Pœnitentiæ non rectè secundam c post naufragium tabulam appellari: anathema sit.

b supra
cap. 2.
c c. secunda post
naufragium. de
pœ. dist. 1.

CANON III

a Ioa. 20.
Mat. 6.
sup. c. .&
sess. 6. de
iustif.
cap. 14.

Si quis dixerit, verba illa Domini a Salu-
toris: Accipite Spiritum sanctum: quorum re-
miseritis peccata, remittuntur eis; & quorum
retinueritis, retenta sunt: non esse intelligenda
de potestate remittendi, & retinendi peccata
in Sacramento Pœnitentiæ, sicut Ecclesia Ca-
tholica ab initio semper intellexit; detestari
autem, contra iustificationem huius Sacra-
menti, ad auctoritatem prædicandi Euange-
lium: anathema sit.

CANON IV.

b sup. c. 3.
de pœn.

Si quis negauerit, b ad integram, & perse-
ctam peccatorum remissionem requiri tres actus
in pœnitente, quasi materiam Sacramenti Pœ-
nitentiæ, videlicet, Cōtritionem, Cōfessionem, &
Satisfactionem, quæ tres pœnitentiæ partes di-
cuntur: aut dixerit, duas tantum esse Pœnitentiæ
partes, terrores scilicet incussas conscientie,
agnito peccato, & fidem conceptam ex Euan-
gelio, vel absolutione, qua credit quis sibi per
Christum remissa peccata: anathema sit.

CANON V.

c sup. c. 4.
de pœn.
d Esa. 38.

Si quis dixerit, c eam Cōtritionem, quæ par-
ratur per discussionem, collectionem, & detesta-
tionem peccatorum, quæ quis à recogitat annis
suos in amaritudine anime sue, pōderādo pec-
catorum suorum gravitatē multitudinē, se-
ditatem amissionem eterne beatitudinis, &
eterne damnationis incursum, cum proposito
melio-

melioris vite, non esse verum & vtilem dolo-
rem, nec preparare ad gratiam, sed facere ho-
minem hypocritam, & magis peccatorem; de-
mum illum esse dolorem coactum, & non li-
berum ac voluntarium: anathema sit.

CANON VI.

Si quis a negauerit Confessionem Sacra-
mentalem vel institutam, vel ad salutem ne-
cessariã esse iure diuino; aut dixerit, modum
secretè confitendi soli Sacerdoti, quem Ecclesia
Catholica ab initio semper obseruauit, & obser-
uat, alienum esse ab institutione, & mandato
Christi, & inuentum esse humanum: anathema
sit.

a sup. c. 5.
de pœnit.
Clem. 1.
in ep. 1.
ad Iaco-
bũ. Conc.
Cabilen.
c. 8.

CANON VII.

Si quis dixerit, b in Sacramento Pœniten-
tiæ ad remissionem peccatorum necessarium
non esse iure diuino, confiteri omnia & singula
peccata mortalia, quorũ memoria cum debi-
ta & diligenti præmeditatione habeatur, etiã
in occulta, & que sunt contra c duo vltima
Decalogi præcepta, & circũstantias, que pec-
cati speciem mutant; sed eam Confessionẽ tan-
tum esse vtilem ad erudiendum, & consolan-
dum pœnitentem, & olim obseruatam fuisse
tantũ ad satisfactionem Canonicam impo-
nendã; aut dixerit, eos, qui omnia peccata cõ-
fiteri studẽt, nihil relinquere velle diuine mi-
sericordiæ ignoscendum; aut demũ non lice-
re confiteri peccata venialia: anathema sit.

b sup. c. 5.
c Deut. 5.

CANON. VIII.

a sup. c. 5.

Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia seruat, esse impossibile, & traditionem humanam, à pijs abolendam, aut ad eam non teneri omnes, & singulos utriusque sexus, Christi fideles, iuxta magni Concilij Lateranensis constitutionem, semel in anno, & ob id suadendum esse Christi fidelibus, ut non confiteantur tempore Quadragesimæ: anathema sit.

b Conc.
Later. sub
Innoc. 3.
c. 2. & c.

omnis ve
triusq; de
pœ. & re-
miss.

e sup. c. 6.
in fi de
iustif.

CANON. IX.

Si quis dixerit, & Absolutionem Sacramentalem Sacerdotis non esse actum iudiciale, sed nudum ministerium pronuntiandi, & declarandi remissa peccata confitenti, modò tantum credat, se esse absolutum; aut Sacerdos non serio, sed ioco absoluat, aut dixerit, non requiri Confessionem penitentis, ut Sacerdos eum absoluere possit: anathema sit.

CANON X.

d sup. c. 1.
& cap. 6.
de pœn.

e Matth.
16. & 18.

f Ioa. 20.

Si quis dixerit, Sacerdotes, qui in d peccato mortali sunt, potestatem ligandi, & solvendi non habere; aut non solos Sacerdotes esse ministros absolutionis, sed omnibus, & singulis Christi fidelibus esse dictum: Quæcunq; ligaveritis super terram, erunt ligata & in cælo; & quæcunq; solueritis super terram, erunt soluta & in cælo, & f Quorum remisistis peccata remittuntur eis; & quorum retinueritis, reti-

ta sunt. Quorum verborū virtute quilibet absolueret possit peccata, publica quidem per correctionem dumtaxat, si correptus acq̄uerit; secreta verò per spontaneam confessionem: anathema sit.

CANON XI.

Si quis dixerit, Episcopos non habere ius a reseruandi sibi casus, nisi quoad externam potestiam, atq̄ ideo casuum reseruatiōem non prohibere, quominus Sacerdos à reseruatis verè absoluat: anathema sit.

a sup. c. 7.
c. si Episc.
de p̄c̄n.
in c. de
cetero. &
c. de monialibus.
de sen.
excomm.
cum sim.
b sup. c. 8.
de p̄c̄n.

CANON XII.

Si quis dixerit, totam p̄nam simul cum culpa remittit: semper à Deo, satisfactionemque p̄nitentium non esse aliam quàm fidem, qua apprehendunt Christum pro eis satisfecisse: anathema sit.

CANON XIII.

Si quis dixerit, pro peccatis, quoad p̄nam temporalē, minimè Deo per Christi merita satisfieri p̄nis, ab eo inflētis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis, sed neq̄ sponte susceptis, vt ieiunijs, orationibus, elemosynis, vel alijs etiam pietatis operibus, atque ideò optimam p̄nitentiam esse tantam nouam vitam: anathema sit.

c sup. cap.
8. 9.

CANON XIV.

Si quis dixerit, d̄ satisfactiones, quibus p̄nitentes per Christū Iesum peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum,

d sup. c. 5.

doctrinā de gratia, & verum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obscurantes anathema sit.

CANON XV.

a supr. ca.
1. & ca. 8.
in fi. de
pœn.

Si quis dixerit, Claves Ecclesie esse a datis tantum ad soluendum, non etiam ad ligandū; & propterea sacerdotes, dum imponunt pœnas confitentibus, agere contra fidem Clauium, & cōtra institutionem Christi, & fictionem esse, quod virtute Clauium, sublata pœna aeterna, pœna temporalis plerumque soluenda remaneat: anathema sit.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ VNCTIONIS.

CANON I.

b supr. de
hoc Sacra
mento in
prin &
c. 1.
c Marc. 6.
Iacob. 5.
d sup. c. 2.
de hoc
sacr.
e sup. ca.
vlt. Conc.
Cabilon.
c. 48.

Si quis dixerit, extremam Vnctionem non esse verè, & propriè Sacramentum à b Christo Domino nostro institutū, & c à Beato Iacobo Apostolo promulgatū, sed ritum tantum acceptum à patribus, aut figmentum humanum: anathema sit.

CANON II.

Si quis dixerit, sacram infirmorum d Vnctionem non conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleviare infirmos sed iam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia curationis: anathema sit.

CANON III.

Si quis dixerit, e extreme Vnctionis ritū

& vsum